



Tēs Kainēs Diathēkēs Hapanta ...

[S.I.], [1573]

Η Του Αγιου παυλ[ου] [π]ρος τιμοθεον επισ[τ]ολη β'.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71715](#)

ἴσιοιο ἔχεισθαι, καὶ τῇ κατ' ὁσίαν δι-
αδικαιά, τετύφωται, μιθὲν ἐπιάμε-
νες, ἀλλα γοτῦν περὶ ζητήσεις καὶ λογομα-
χέσαις ἐξ ἡγετεῖ φθόνος ἑρξεῖ, βλασφη-
μένη, ψεύσονται ποιησατε, διαταχτεῖσαι
μηδεπειρυθμῶν ἀνθράποιο τὸν νομόν, καὶ ἀ-
πετερικῆσαι τῆς ἀληθείας, καὶ συντὸν πο-
ρεῖσμαν ἔχει τὴν ὁσίαν ἀφίσασον χρῆ-
τον τοιάτων. ἔστι τὸ παρομός μέγιστον ἡ ὁσί-
α μηδὲ ἀνταρκεῖσα. οὐδὲν γὰρ εἰσωσθεῖ-
μοι εἰς τὸν κόσμον, μηδὲν ὅπερ ἂδει· ἐγενέ-
καν τὸ διωάγειν. ἔχουστε τὸ διατερψας,
καὶ σκεπτόντας, ταῦτα ἀριστοῦσινα.
οἱ δὲ βούλομεν πλευτεῖν, ἐρπάμενοι εἰς
πνευματισμούν, καὶ παρέδιδον, καὶ ὀπιζομένιας
πολλὰς ἀναγνώσκειν βλασφεμεῖς, αἱ τρις Βυ-
θίσαις τὸν ἀνθράποιον εἰς οὐρανού, καὶ ἀπο-
λειν. μήτε γὰρ σεκύτων τῷ μηκῶν θεῖνη
φριλαρχυρίᾳ, οὐ πινεῖσθεν, φροντὶ πολλαχό-
την δοῦτο τῇ πίστεως. κακίσκυτὸν πολε-
πιερχονθάματος πολλαῖς. οὐ γάρ ἐνθραπε-
τοῦ δεούντος, ταῦτα φερεῖτε οἴστοις τὸ διαπο-
σιτικόν, ὥστε δέην, ταῖσιν, ἀγάπτοις, οὐτο-
μολισθι, πορφύτητα ἀραιότου τον καλὸν ἐ-
γόνα τῆς τοισεσσού, ὅπλα δεῦ τῆς αἰώνιου
ζῶντος, εἰς τοὺς εὐλόγους, καὶ ὄμολόγους τοὺς
καλεῖν ὄμολογοτατούς πολλῶν μερ-
τύρων. παρεχεῖτε τοις ἐνέπομποι τοῦ δεού-
τοῦ ζωοποιοῖς τοὺς τὰ παντά, καὶ χειροῦ
ἰπτοῦ τοῦ παρτυρίσαστος ὅπερ ποντίς π-
λάτη τῶν καλεῖν ὄμολογούδιν, πιρποτεί σε-
τῶν ἐν τολμῷ ἀσποτον, ανεπίλιπτον, μέχρι
τῆς ὀπτακίας τῆς θυσέων ἡμέραν ἵπται
τοῦ καρφοτοποῦ ιδίους. δεῖξει ὁ πακάρος
καὶ μόνος θυμωτός, ἐβαπτίσει τῷ βαπτι-
λούστων, τῇ κύριος τῷ κυριοβλήτων, οὐ μόνος
ἔχειν ἀπειποτα, φῶς οἰκανὸν ἀπορθαῖται· ὃν
εἰδεῖς τοῦτον ἀνθράποιον, ἐδεῖ ἐδεῖ διδασκαλεῖται·
οὐ ποτε, καρδιας αἰνίγνον. ἀμετεῖ. τοῖς πλου-
σίοις ἐν τῷ γῇ τοῖς αἰώνιοις, παρεχεῖτε μηδὲν
ἀγριοφροτεῖν, μηδὲ ἡλπικενεψεῖτε πλάτου
ἀδιπότητι, ἀλλ' οὐ τῷ δεοῦ τῷ ζῶντι, τῷ
παρέχοντι τοῦτον πλευτοῖς περιγένεται εἰς διό-
τον λαστιν, ἐγκαθοδηγεῖν πλευτεῖν ἐν ἔργοις κα-
ταλογεῖ, διμεταδότες τοῦ, κακοποιεῖς, διποτι-
σταρεῖτες ἐσαύτοις θεμέλιον καλὸν εἰς
τὸ μέλιον, ἵνα διπλάσιαν τῆς αἰώνιου
ζῶντος τοιμόδεις, η παρεχεῖτε πλευτοῖς φύλα-
ξεν, ἐκβετόμενος τὰς βεβλήκες κεροφωνίας,
τῇ ἀντιθέτῳ τῷ φευδανημένῳ γνόστωσι. οὐτοίς
πινεῖσθεντοι, περιεχεῖτε πίστην ἀπόχημα.
η κάρεις μετατίθεται.

Πρέσ τημόθεστ πορόσθι ἐγέραφη δύπλ
λαοδικείας, οποις ήση μιτρόπολις φρυ-
γίας της παναστατίου.

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
παύλος πρόσθετον
επιστολή 6.

ΠΑΥΛΟΣ οὐ ποτέ οὐδὲ τοῦτον ἔπειτα
σοῦ, σὺ δὲ λαμπάτας εἶτα, καὶ τὸ¹
παρελθόντον ὅποις τὸν χριστὸν εἰπε²
τυμόθεον ἀγαπητού τεκνοῦ, χάραξ ἐλαῖον, εἴ-³
πλινθὸν δέος ταπεῖος, τὸ χριστὸν ποῦ
κυρεῖν οὐδὲν. χάριν ἔχω τῷ δέος, διὰ τοῦτο
τοῦ δέος περιγένετο εἰς περιθάψας σωμάτιον,⁴
αἱς αἰδίαλεπτοῖς ἔχει τὸ πέλεος μετέπειτα
εἰς τοῖς δέσμοις μανικίος καὶ ἡμέρας. Ἐπει-⁵
ποθέας σε ἰδεῖν, μεμνημένος σε τὸ δεκάριον,⁶
ὅτι χάρεσσι πληθῶν τοπονύμιον λαρνά-⁷
κον τὸ εὖσοι πάντοις πιστεος, οἵτις ἴστο-⁸
κινος πορευόντων τῷ λαρναῖ τῷ λαρναῖ, καὶ τὸ
ματέρι τοῦ δρεπέντος πόποντος τὸ οὖτον
οὐδείς. διὶς λαρνάς αναμεμρήσκει τὸν εἰσ-⁹
ζεπυρόντος χάρισμα τῷ δέος, διὰ τοῦτο
δικαῖος τῆς ὄπισθετος τῷ χριστῷ μη. Ἀγαθοί¹⁰
δικαιοὶ οἵτινες ὁ δέος ποτεναὶ στειλέσαι, ἀλλὰ
δικαιόμενοι, καὶ ἀγαθοί, καὶ σωφεροίσιν. οὐ
οὐδὲ εἰπειχεύθεις τὸ μεριόντον τοῦ λαρναί
ημένον, μετέπειτα τὸν διηγματοῦτον
οὐδεποτέ θέτον τῷ διατελεόντος τῷ δια-¹¹
μένῳ δέος, τὸ σώσατος οἵτινες, καὶ κελεύσασθαι
κατέστησαν τὸν χάριν τὸ διδόσασθαι
ημένον τὸν χριστὸν τοῦτον τὸν χάριν τὸν αἰσθαντον.¹²
Φανεροθέεσσαν δὲ γε τοῦ τούτου τοῦ διπλανεῖτος
τοῦ σωτηρεύοντος οἵτινες, καὶ τατταρύ-¹³
στον τὸ τέλος τοῦ φανερού, φατίσαστο τὸ διπλόν
καὶ ἀφθεροίσιν διεῖ τὸ διαγεγένεσθαι τοῦ διπλανοῦ.¹⁴
Θεοὶ γάρ τοι καρπεῖν διπλόσιον, καὶ μεταποταλος
τὸν θεόν. διὶς λαρνάς καὶ τατταρύσσεις,¹⁵
ἄλλ' εἰς εἰπειχεύοντας τίταν γε διὰ τοῦ ποτί-
σθετος, καὶ πέντε φοραῖς ὅτι διπλανοῖσι τὰ
παρεκκατεβόκτικα μεταφέρειν εἰς ἑκάτευ-¹⁶
την πόλιν τοῦ πόλεων τοῦ πενταπλάνητος τοῦ ποτί-¹⁷
σθετος εἰς ημένον οἴδατε τότε, διὰ τοῦτο
φυσικαὶ μετατετετοῖσι τὴν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο
γαλαξίας καὶ ἥρμορθόντος. Μέγαν δέλεος ὁ χριστὸς τοῦ
ανθρώπου.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ β'.

三九

στοιχόφρες εἴλιον, ὃν ποταμόνες με ἀνέψυξε,
17 καὶ τίνι ἄλιστον με ἐν ἐπιχειρίᾳ θηλάσα γε-
νέθρος εἴ δύναμι, τοσοῦτον τερπεῖ ὑποσκέψει με,
18 καὶ τίπερ. Οὐαὶ αὐτῷ ὁ λείπων οὐρανοῦ ἔλεος
περιπλακήσει ἐκείνη τῇ πύρε· καὶ ὅστις εἰ-
σφέσαι δικάνεται, βάλτου σὺ γενέσονται.

6.

Σὺ εωὶ τέκνον με, ἐνδυναμές ἐν τῷ χά-
ρει τῷ ἡχεῖσθαι μοῖς, καὶ ἀποκοτίσαι παρ-
έμει διὰ πολλῶν μεριτῶν, ταῦτα παρέ-
θε ποὺς αὐτῷ πάποις, οἵτινες ἵκεντο ἔστηται
τοῦ ἡρός φέρειάς αἱ. Σὺ εωὶ κακοπάθητος
τοῖς καλοῖς σερπετίναις ικός χειστός. οἴδες
σερπετίναις ἐμπλέκεις ἢ τὸ βίον πορ-
χματίναις, ἵνα τῷ σερπετού λόγουν αρέ-
σον· εἰτὲ τὸν ἄλλην τις, ὃ σεφύνει, τοῦ
συνομήματος ἀπλίκη. τον κοπίνατο γυρ-
γὸν δὲι προστον τῷ καρπῶν μεταλαμβά-
ντιν. τοῦ ἀλέγω. δέοντα ἄρτον ὁ κύριος σύνε-
στον ἐπιστάσι. μηνικούσιν ἴσθεντο χειστοί ἐγμ-
ηριάνοις ἐπινερπόν, ἐπι σπέρματος δασιδί,
τοῦτο τὸ βασιλέαν μετέντεντο κακοπαθεμέ-
νοις δεσμοῖσιν, ὡς κακέρρως ἀλλὰ ὁ λόγος το-
τοῦ δεῖς εἰδεῖται. διὸ τοι πάντα ταῦτα μερά
διὰ τοῦ ἐκτινάσσοντο, ἵνα καὶ ἀντιτίσωσιν τέλες
τύχηση τῆς ἡχεῖσθαις, μηδέποτε αἰώ-
νιόν. ποὺς δὲ λόγος εἰ τῷ συμματεθανοῦμεν, καὶ
τοῦ ἀνθρώπου εἰ τῶν αἰθρίοιμοι, καὶ συμβασι-
λεῖσσοιμοι εἰ ἀργεμέναι, καινοῖνος ἀργύτεται
τοῦ ἀνθρώπου εἰ ἀποτελεῖσθαι, σκεινος πτοῖοι μόρει.
τοῦ ἀνθρώπου διαμερισθεῖμοις σύντοπον τοῦ
κοράν, μὴ πορημαχεῖν εἰς τὸν χριστομόν,
τοῦ διαταρεψθεῖ τῷ ἀκεστόντων. ποὺς δεσμοῖ

πατή ἔργον ἀγαθὸν ἡ τοπικού μέρους. τὰς δὲ οι
νεωτερικὰς ὅπλισμάς φερεῖσθαις εἰς δι-
καιοσύνην, τοῖσιν, ἀγάπην, εἰρήνην μῆτραν
ὅπλισθαις τὸ κύρος εἰς καθοδοῦσας καρ-
δίας. τὰς δὲ μαρτυρίας ἀπαιτεῖσθαις θετή-
σθε πατέρας, εἰδίσας ὅτι γλυκῶστρον μάχαρι.
Ἄλλον δὲ κυρίον καὶ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλὰ πότον
ἔχον πάντας, διδακτικούς, ἐπιζήσεος,
εἰς πρόσωπα της μάνιοντας τὸν ἀνθρώπινον δι-
μόρφον, μήποτε διφύλλιον οὐδὲ διόπτρα μετάγοντας
εἰς ὅπλιγνωσιν ἀλιθεάτας, καὶ διαστήλωσιν εἰς
εἰς τὰς διαβόλους πατρέων, ἐξωγηνήσιος
τὸν αὐτὸν εἰς τὸ οἰκεῖον θέλαντο.

εγ μικροσυμή, οὐα ἄρπος οὐ τὸ θεῖον αὐθε-
πος, ωρεσταῖ ἐργον ἀγαθοὶ εἰηται αὐτοί.

Διαμαρτυρεσθαι αιωνίῳ έρῳ εἰώποι τοῦ
Σεβού, την περίττων ιστος χειρά, τη μέλ-
λοντος κρίνειν. Κάτιας καὶ γενεράκης οὐ πε-
φανεῖσθαι ἄντα, καὶ τὰ βασιλεῖσθαι ἀντο-
κάρυζον οὐ λόγου δημιουρίας θυμάσσεις, ἀκε-
ρεσσες· ἐλεγχον, δημιουρον, παρακάλεσσον
εἰς πάσην μηκερδυματικήν διδυκηρίαν
καὶ φύσην, ὅτε της ὑγιεινής σιδηταιτές
ιστοι εἰς οργανού, ἀλλα καὶ τὰς δημιουρίας τὰς
ιδίας ἄντας δημιουρεύοντος διδυκηρίας
κατθύμοισι οὐ ἀκοίνι, καθ' αὐτὸν μὲν της ἀλη-
θείας την ἀκοίνι ἀπορρίψουσι, δῆτα δὲ τούτη
εἰς μόδιας εὑρατάτη τεταγμένη. Οὐ δέ τι φέρει της πάτητος,
κηρυκοπάτητος, ἔργον πάστον διαγεγένεται,
διακονίας οὐ πληροφόρηται. Εἴ τοι δὲ μηδι-
πούνδιαται, καὶ κατεργατέος εἰς μέμνησιν αναλύσεως
τῆς Φεγγίας. τον πλευραν την καρδιαν πυρώσημεν,
τὸν δρόμον τετέλεσα, οὐ τοῖσι τετάρτην
λοιπὸν, δόποντει μοι οὐ δικαιοσύνην σέ-
φεντος, οὐ διπλωμάτην μοι οὐ κλεψίαν σε πάνει,
την ἡμεράν, οὐ δίκαιος κριτής οὐ μονογένην
ἀλλα καὶ πάπτωσις μάτικοτος οὐ δημιουρον
εἰς αὐτόν. απόδεσσον εἰδεῖν πορές με ταχέως
τοι μημάς γάρ με εἰς τετέλεσταν καὶ γατισσας οὐ
την αἵναι, καὶ επορθόδοξη εἰς θεατανίκιν,
κρίσισος εἰς γαλατίαν, τίτος εἰς δαλμα-
τίαν· ποκάς δέ μοιος μετ' εἴκη. μάρκοι

ἀναλαζών, ἔχει τοῦ σταυροῦ ἵστημά με
ἔνχεισος εἰς δικαιονέας πυγμὸν ἐπιστῆ-¹¹
λε εἰς ἄφεσιν. τούτῳ μὲν εὐ αἰπεῖτον εἰς¹²
πρωάτι παρεκάρπτο, ἐρχόμενος φέρε, καὶ
τὰ βίστια, μάλιστα τὰς μεμβανίδας.¹³ Καὶ
ξενιδρός ὁ χαλκός ποιῶντος κακά σι-
δεῖται. Ντοπόντι αὖτις ἐνέργεια καὶ τὰ
ἔργα αὖτις εἴη, σὺ φιλάσσετε λίθους αὐτούς.¹⁴
Σηκε τοῖς οὐρανοῖς λόγοις. εὐ τῷ πατρότοι,¹⁵
με Ντοπούριδη ἀδεία καὶ συμπαρεγένετο,
ἀλλὰ πάντες με εἰκαστέλιπον μή τινας λο-
γισθέντο ἐνύπερος μοι παρέστη, καὶ σειρά-¹⁶
κωσει με, ηδὲ διετέλεσε τὸ περιγέμια πληγ-
φοριθῆ, καὶ ἀκέσθη ποντία της ἐδηντοῦ ἢ πρό-
δην εἰς σόγιαντες λέοντες, καὶ βρυστά με δέ¹⁷
κύργεις δον παντούς ἔργυρον ποντός, καὶ σέν
εἰς τὴν βασιλείαν ἀντεῖ τὴν πορφύραν
ἢ ἡδόνα εἰς τὸν αἰώνας τῆς αἰώνων. ἀλλι.
ἄποτε πούντιαλλον καὶ ἀκόλατον, καὶ τορόν-¹⁸
στήφρον δίκον. ἔργεστος ἐμίνεις εἰς καρφίθητο
πρόφειμον ἐπαπλέπον εὐ μελάντερον αἰδεντη-
τα. απέδειπνον περὸν ψευδάνοντος ἀλεθεῖ. ἀπά-¹⁹
τεται σὺ βίστης, καὶ πέτης, καὶ λύτος, καὶ
κλαυθία, καὶ οὐ ἀδελφοὶ πάντες. ὁ κύργος
ιποτες χειρούς μητρὸς ποντούς μετατούς στήν χά-
ρει μητρὸν ἀλλι.

Πρὸς πιμόθεον δὲ Γέρεα, τὸ ἐφοίνιον
σκηνοπίτις πεζὸς τὸν ὀπίσσοντον οὐδεῖτο-
ντιθέται, ἔχεαφι δοῦλον φάμις, δέ τι δια-
πέρα παρεῖν παῖδες τῷ καίσαρι νέφοις.

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΛΟΥ ΠΡΟΣ
ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΔΗ.

ΠΑΤΛΟΣ μύλος θεῶν, οὐπόστολος
ἐν ιοὺς χειρῶν, καὶ πάτερ εὐλεκτῆρος
θεῶν, καὶ δημίουν αἰλιθέας τῆς
κατ' ὑστέρησιν, ἐπ' ἐπιτίθεσιν αἰωνίων,
ιεὶς ἐπηρέστατο ὁ ἀγένευδης θεός πρὸς χρό-
νον αἰώνιον· ἐφανέρωσε τὸν καρδιστικὸν τὸν
λόγον αὐτοῦ, ἐν κυρίματι ὃ δημιεύειν ἦν τὸ
κατ' ὅπιταχιν τὸ σωτῆρος ἴμεῖν θεοῦ.
Απίτιο γυνοίων τέκνῳ καὶ κατεύθυντι, χά-
ρεις, ἔλεος, εἰρήνης όποι θεοῖς πατέροις, καὶ κυ-
ριοῖς ιπτάμενοι τὸ σωτῆρος ιματίον. τάτου
χάρειν κατέπλευσον στενὸν κρήτην, τὰ τὰ λεί-
ποντα δημιορθίστι, η καταστήσῃς καὶ πο-
λιν φρεσβυτέρης, τὸς ἐγώ σει διεταξάμην
εἰς τὸ δέιν ἀγέλειλος, μέτα μυωπὸς ἀ-

νήρ, τέκνα ἔχον πεδά, μὴ εὐκατηγορία-
σωτίας, ή αἰνιγότακτα. Μεῖ γδ ἐπίση-
ποτ ἀνέγκαιτον ἔδι, ως θεοὶ οἰκούμενοι, μὴ
ἀνθράκι, μὴ ὄργανος, μὴ προτοι, μὴ πλή-
κτις, μὴ αἰγαλοερεψ· ἀλλὰ φιλόβροκον, φι-
λάδεδον, σοφερον, δικαιον, δότον, ἴκανον·
ἀπεχόμενον τα κατὰ τιμῆς πεπλεύ-
τα, πατερωτὸς ἡ καταρχαλεῦν ἐτῇ
διδασκαλίᾳ τη ὑπακοήσῃ, καὶ τοῦ ἀποτέ-
λεσταις ἐλέγχειν. Εἰσοδοὶ πολλοὶ καὶ ἀνισό-
τακτοι, μικραπλάσιοι, καὶ φρεατοπάτει, μάν-
τας οἰκισθετομένοις· οἷς δεῖ ὅπους οἱ φύσι-
τικες ὄντες οἰκεῖς ἀνατρέπονται, διδάσκοντες
αὶ μὴ δεῖ, παρρησίαν καρποὺς χάριν. Εἰπε τις οὐ-
αντεῖται οὐτοῖς αὐτοῖς τροφοφύτης, καὶ τοις ἀεὶ
ψευταῖ, κακαῖ, θηρίᾳ, γατέρες αργαῖ. Η¹¹